

Přeměna rozvodu v rozluku není přípustna, byl-li rozvod povolen v cizině po 28. říjnu 1918 a oba manželé bydlí v cizozemsku.

(Rozh. ze dne 8. srpna 1922, Nd I 400/22.)

Nejvyšší soud zamítl návrh manželů, bydlících ve Vídni, by určen byl dle § 28. j. n. místně příslušný tuzemský soud pro vyřízení jejich žádosti za rozluku manželství, jež bylo usnesením okresního soudu ve Vídni ze dne 3. října 1919 dobrovolně rozvedeno od stolu a lože.

Důvody:

Dobrovolný rozvod manželství navrhovatelů byl povolen v cizině a to teprve po dni 28. října 1918; manželé bydlí dle svého vlastního tvrzení v cizině. Žádost za přeměnu rozvodu manželství v rozluku podle zákona ze dne 22. května 1919, čís. 320 sb. z. a n. není tudíž v tuzemsku vůbec přípustna, neboť užití § 24 tohoto zákona jest vyloučeno, poněvadž rozvod manželství byl povolen teprve po dni 28. října 1918 a v § 20 (3) zákona tohoto obsažen jest předpis o soudní příslušnosti pro žádosti za přeměnu rozvodu manželství v rozluku pouze pro případy, když aspoň jeden z manželů má svůj obecný soud v tuzemsku, nikoliv však na případy, když žádný z manželů nemá v tuzemsku svého obecného soudu, ač z §§ 20 a 24 uvedeného zákona z roku 1919, jakož i ze zprávy právního výboru (tisk 298, str. 16) o osnově zákona tohoto vysvítá, že zákonodárce byl si vědom možnosti případů takových. — Z toho plyne, že není zde základní podmínky § 28 j. n., totiž předmětné příslušnosti soudů tuzemských, a že tudíž ustanovení § 28 j. n. nelze zde vůbec užiti.

Čís. 1785.

Do usnesení vyrovnávacího jako rekursního soudu, jímž upravena byla odměna vyrovnávacího správce, jest dovolací rekurs nepřipustným.

(Rozh. ze dne 9. srpna 1922, R I 978/22.)

Do usnesení vyrovnávacího komisaře, jímž upravena byla odměna vyrovnávacího správce, vznesl tento stížnost, již rekursní soud vyhověl. Dovolací rekurs vyrovnávaného dlužníka rekursní soud odmítl.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu do odmítacího usnesení.

Důvody:

§ 33 odstavec třetí vyrovn. řádu prohlašuje rozhodnutí vyrovnávacího soudu o nárocích vyrovnávacího správce za konečné, čímž je jakákoli další stížnost do rozhodnutí toho vyloučena. Byl proto napadeným usnesením právem odmítnut rekurs do usnesení vyrovnávacího soudu jako rekursního, jímž upravena byla odměna vyrovn. správce.